

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע

התעוררות ללימוד ספר הזוהר הקדוש, כמו שכתוב: בחיבורא דא יפקון מן גלותא, וכל המעורר ללמוד זוהר הקדוש מקרב בזה ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן

מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו?
למה הכל רצים ללמוד ספר הזוהר הקדוש?

אור הזוהר 156 * תמוז תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

סגולת ספר הזוהר

הזוהר מקור לכל ספרי היראים ✦ ראוי ללמוד הזוהר והתיקונים עם תינוקות בני תשע, כדי שיראתם תהיה קודמת לחכמתם ✦ קריאת הזוהר, אף על פי דלא ידע מאי קאמר, הוא תיקון לשכינה הקדושה ולנשמתו ✦ הלומד זוהר, אף על פי שאינו מבינו, הקב"ה מתקן דבריו ✦ ללמוד זוהר ותיקונים או זוהר חדש קודם התפילה ✦ זוהר הכנה לתפילה ✦ לימוד הזוהר מוביל לתשובה באמת ✦ הזוהר קדוש ונורא, אך אין ערכו כהתיקונים ✦ על ידו יכולים לראות נועם ה' ✦ לשונו מוזכר הנשמה ✦ סגולה להנצל מחכמות חיצוניות ✦ סגולה לטהר הנשמה ✦ להנצל ממחשבות זרות בעת התפילה ✦ הרוצה להתדבק בקונו ידבק בזוהר הקדוש ✦ משיג חכמה ויראת שמים ✦ הוא המפתח והוא הסוגר ✦ יזכה לתקן נפש רוח נשמה ✦ על ידי הזוהר וכתבי האר"י ז"ל נעשה האדם כבריה חדשה ✦ על ידי לימוד בתיקונים הבין שנמתקו כל הדינים ✦ סגולה לבעל עסק ✦ סגולתו לאור נפשו באור החיים הנצחיים ✦ רבי יהודה חייט מבאר מדוע בדורו נתגלה ספר הזוהר

של תיבות יעלו כמספר תיבות זה"ר תיקוני"ם בדקדוק צ"ח [צא (חשוב)].
(הקדמת המוצאי לאור ספר התיקונים דפוס ליוורנו)

ה) ללמוד זוהר ותיקונים או זוהר חדש קודם התפילה

קודם התפילה למעט בדיבור כל מה דאפשר, וללמוד איזה ענין בזוהר הקדוש או בתיקונים או בזוהר חדש.

(סדר היום ואזהרות הקודש בספר בית אהרן)

ו) זוהר הכנה לתפילה

הבעל שם טוב צוה לאנשיו שקודם כל תפילה ילמדו מאמר זוהר ותיקונים.
(ליקוטי תורה (טשרנוביל) הדרכה ז', דף ט' טור ג')

ז) לימוד הזוהר מוביל לתשובה באמת

וירבה בימים אלו [ימי אלול] בצדקה ובלימוד זהר ותיקונים ותהלים.
(מורה באצבע סימן ח' קטע רמ"ח)

לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו. והוא תיקון גדול לנשמה, לפי שהגם דכל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא, מכל מקום נתלבשה בכמה סיפורים, ואדם הקורא ומבין הסיפורים נותן דעתו על פשט הפשוט, אבל ספר הזוהר מן הסודות עצמן בגלוי, והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה אלא שאינו מובן מקוצר המשיג ועומק המושג.

(שם סימן מ"ד)

צריך לשוב באמת על חטאות נעורים ולהתענות חמשה שנים רצופים יום אחד בשבוע וכו' ולהיות נייעור כל ליל שישי וללמוד באותו לילה תנ"ך, משנה, גמרא, זהר, ראשית חכמה, תיקונים, עין יעקב וכו'.
(ליקוטי תורה (טשרנוביל) הדרכה א')

א) הזוהר מקור לכל ספרי היראים

ספר הזוהר בו דבוק נפשי עד אשר בשכבי ובקומי בו נקשרתי, לא נח ולא שקט לבי, כי באמת הספר הלזה ידוע ומפורסם סגולת עסקו בו, והוא מקור לכל ספרי יראים וממנו נובעים כל המוסרים ואהבת ה' התמימה וכו'.

(מתוך מכתב בעל עטרת צבי לרבו הראי"ה מאפטא זצוק"ל)

ב) ראוי ללמוד הזוהר והתיקונים עם תינוקות בני תשע, כדי שיראתם תהיה קודמת לחכמתם

לו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בה, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים.
(נוצר חסד על מסכת אבות פרק ד')

ג) קריאת הזוהר, אף על פי דלא ידע מאי קאמר, הוא תיקון לשכינה הקדושה ולנשמתו

צריך לקרות בספר הזוהר וכו' אף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי תיקון גדול ועצם מאוד למטרוניתא ולנשמתו כנודע מכמה טעמים.
(תיקון ליל שבועות להרמ"ז בסוף ספר טוב הארץ למהרנ"ש)

ד) הלומד זוהר, אף על פי שאינו מבינו, הקב"ה מתקן דבריו

הלומד הזוהר, אפילו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו. וכך אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודילוגו. ועיין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו'.

ולפי הנ"ל יתפרש לרמוז לו, דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמאי יכפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק אדם ובהמה תושיע ה', דתיבות תושיע ה' עם התיבות וב' כוללים

אדם שפגם ונפסק החבל שהוא קשור כמאמר יעקב חבל נחלתו, ולבו מטומטם ואינו יכול לדבר דיבורים זכים, אז צריך להתבונן מגדלות הבורא יתברך איך שממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מיניה.

וזהו יראת ה' ראשית דעת, דעת היא לשון התבוננות ובינה ליבא, זהו חכמה בלב. ועיקר הוא על ידי התורה, כמו שכתוב בשם הבעל שם טוב שצוה לאנשיו שקודם כל תפלה ילמדו מאמר זהר ותיקונים וכו'.

ח) הזוהר קדוש ונורא, אך אין ערכו כהתיקונים

על ספר התיקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים לבאר עוצם ריבוי הסודות שיש שם, אשר לא יכלם הרעיון, כידוע לכל גדלות קדושת התיקונים הקדוש, אשר כל עורות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמזותיו.

הפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלות קדושת התיקונים זהר. והיה רגיל לעסוק בו ביותר גם בכל השנה אפילו שלא בימי אלול. ואמר, שבספר התיקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.

(שם סימן כ"ח)

בלימוד הזוהר היה בוכה הרבה עד שיזכה להבין.

(שם סימן ח')

פעם אמר כמתמיה, אצל העולם הכל שוין ספר הזוהר והתיקונים. והמובן מדבריו היה, שבאמת יש חילוק גדול ועצום בין ספר הזוהר הקדוש ובין ספר התיקונים, אף על פי שספר הזוהר הוא קדוש ונורא מאד, אין לו שום ערך נגד קדושת וסודות של ספר התיקונים.

(שם)

ט) על ידו יכולים לראות נועם ה'

כתיב מבשר"י אחזה אלוק', ר"ת מתורת רבי שמעון בן יוחאי.

(בית אהרן, ל"ג בעומר)

י) לשונו מזכך הנשמה

מי שלא זכה להבין הזוהר, אף על פי כן ילמוד, כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה.

(אור צדיקים להר"מ פאפריש, סימן א' ס"ק ט"ז)

יא) סגולה להנצל מחכמות חיצוניות

כל ספר הזוהר מיוסד על מוסרים גדולים עד אין שיעור, ובפרט להיות מרכבה ליחוד קוב"ה ושכינתו, ומעיר עיני ישנים מתרדמתם, ומסיר לב האבן, אם אבן הוא נימוח, וגם הוא סגולה להנצל ממים הזידיניים מים המרים המאירים חכמת החיצוניות, וכל הטועם ממנו יטעום בעצמו אשר אין חכמה בעולם כחכמת עמקו סתרי טעמי תורה, וכל החכמות מבלעדה לאפס ותוהו נחשבו.

(מהרב צבי הירש מזידיטשוב זצ"ל בספרו סור מרע ועשה טוב)

יב) סגולה לטהר הנשמה

על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה אף שאינו מבין כלל מה שאמר, כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.

(דגל מחנה אפרים בליקוטים דיבור המתחיל ישקני)

ילמוד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה.

(סידור האריז"ל לרבי יעקב קאפיל ז"ל, בסדר כוונת הלימוד)

אמר הבעל שם טוב ז"ל, בג' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, אמירת הזוהר מסוגל לנשמה, שקידת מקוואות מטהר הגוף, נתינת צדקה, אמרו ז"ל הנותן סלע לצדקה בשביל שיחיה בני הרי

זה צדיק גמור, דעל כל פנים מחיה את העני.

(ספר נתיב רש"י, בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריטש)

יעסוק בספר הזוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מכל מקום הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה.

וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן בליאזני, שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר. (חנה אריאל, להר"א מהומיל, שמות עמוד ס"ד)

יג) להנצל ממחשבות זרות בעת התפילה

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן נשמתו בגניזי מרומים סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר, ולכן כיון שג' דברים אלו אינם צריכים כוונה, לכן מועילים לטהר המחשבה ממחשבות זרות.

(ספר מגדל עוז, מאמרי דא"ח מאדמו"ר חב"ד, עמוד תכ"ז)

י"ג דברים הם להסיר כל המונעים בתפילה וכו', והג' הוא עסק ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזוהר מלשון הארה, שמאיר במקום החושך שהוא חכמת אמת.

(לקוטי תורה פרשת תבוא)

יד) הרוצה להתדבק בקונו ידבק בזוהר הקדוש

שמעוני אחיי וריעי החברים המשתוקקים ומבקשי אמת אמיתת עבודת הלב לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, נפשי תשתוחח ותדבק בספר הזהר, כאשר ידוע ומפורסם סגולת ספר הזוהר וכו'.

(ספר סור מרע ועשה טוב)

טו) משיג חכמה ויראת שמים

ותאמין לי אחי, מי שאינו לומד זאת החכמה הוא כמו הדר בחוץ לארץ ודומה כמי שאין לו אלוך", אחר שהתאות מתגברים והיצר מסית ומכניס באדם ספקות בהאמונה, אבל המשים נפשו בכפו ועוסק בחכמה וכו' ובזוהר להבין, נתבשר בלב כל חכם לב השגת החכמה ויראת שמים הרוממת צח וצלול ואמת, ולא ישאר לו שום ספק בדרכי ה' המפליא פלאות, ועימוד על עקרי עניני אלוקות אלוך"י ישראל, ולא ישאר לו שום ספק וקושיא כלל.

(ספר סור מרע ועשה טוב).

טז) הוא המפתח והוא הסוגר

ותכלית הדברים, כשתדבק נפשך בספרי יראים, שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עלמין, ובפרט בספר הזוהר עיקרא דכולא, והוא ילהב לבך בשלהובא דאשא, ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר.

(ספר סור מרע ועשה טוב)

יז) יזכה לתקן נפש רוח נשמה

הוא מרגלא בפומיה דרבינו מזידיטשוב לאמר תמיד לאנשי שלומו ותלמידיו ולכל באי ביתו, כי רק הלימוד הקדוש הזה הוא שדברה תורה שהוא מגן ומחסה נגד המקטרגים ונגד היצר הרע, שיזכו לתקן את נפש רוח נשמה שלהם, נקי ובר מכל סיג ופגם, לטהר ולקדשם בקדושה עליונה.

פעם שאלו רבינו לאחד התלמידים החשובים, מדוע לא לומד בזוהר הקדוש והתיקונים ובכתבי האריז"ל, וענה בשברון לב:

רבי, מה אעשה כי ללימוד הקדוש הזה צריכים קדושה יתירה וטהר גברא, ואני אין בי זאת, ואיך אוכל לגשת לקודש קדשים ללמוד. ואמר לו רבינו:

אם אינך עוד קדוש וטהור צא ולמד לימוד הקדוש הזה ותדבק בו וכזה ראה וקדש, ואז תתקדש ותתטהר, כי אי אפשר בדור הזה להשיג דבר מה בלעדה. (הקדמה לספר צבי לצדיק)

זה חלקו מכל עמלו, יעשה לו סגולה ונפשו ל"ז חיה, לאור באור החיים הנצחיים, יהיב רחמנא שבעא.

(מתוך לשון הסכמת הרבנים דק"ק ליוורנו לספר הזוהר דפוס ליוורנו)

כב) רבי יהודה חייט מבאר מדוע בדורו נתגלה ספר הזוהר

אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו אל ספר הזוהר, מה שלא זכו קדמונינו אשר קטנם עבה ממתנינו, כמו רב האי גאון ורב ששת גאון והרב אליעזר מגרמיזא והרמב"ן והראב"ד והרשב"א והחכמים אחרים זולתם, שלא טעמו מדבשו, כי בזמנם לא נתגלה.

ואל תתמה מזה, כי בודאי לא נתגלה עד הדור האחרון אשר אנחנו בו היום. וסיוע לזה מצאתי בספר התיקונים [סוף תיקון ו'] וזה לשונו: אמר ליה אליהו לרבי שמעון: רבי רבי כמה זכאה אנת דמהאי חבורא דילך יתפרנסו כמה עלילאי עד דאתגלייא לתתאי בסוף יומיא, ובגינה ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו, עד כאן לשונו.

מבואר מכאן שספר הזוהר היה עתיד להיות גנוז, ובאותו זמן יתהנו ממנו העליונים והם המלאכים עד שיבוא דרא בתראה, שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים והמטפלים בו יבוא משיח, כי תמלא הארץ דעה את ה' בסיבתו, אשר זה יהיה סיבה קרובה לביאתו...

ואני יהודה בן לאדוני החכם וחסיד רבי יעקב חייט עליו השלום, בהיותי בספרד טעמתי מעט דבש ואורו עיני, ונתתי אל לבי לדרוש ולתור בחכמה, והלכתי מחיל אל חיל לאסוף כל מה שימצא מהספר הנזכר [בימיו לא נדפס עדיין ספר הזוהר, והיה נפוץ בצורת קונטרסים], ואספתי מעט פה ומעט פה עד שרובו היה בידי מהנמצא ממנו. ואני מאמין אמונה גמורה כי זכות זה עמד לי בכל התלאות הרעות אשר מצאוני בגרוש ספרד, אשר כל שומעם תצלנה שתי אזניו. (הקדמת רבי יהודה חייט לספרו מנחת יהודה)

יח) על ידי הזוהר וכתבי האר"י ז"ל נעשה האדם כבריה חדשה למדן משפה ולחוץ לא יטעם לעולם אור התורה ולא יתחדש לו שום אור, וכל החידושים שסובר כמחדש בסברות זרות וגרסות בהבל הבלים הם היפך הלכה אמיתית ולטהר את הטמא וכו', והזהר שהוא מאיר העינים מתוק נפש ישראל המשכלת, שיתחדש לו בכל עת רגע אור חדש ממש עד שנעשה בריה חדשה על ידי הזוהר ומרן האר"י ז"ל.

יט) על ידי לימוד בתיקונים הבין שנמתקו כל הדינים

כאשר התעוררתי בחצות הלילה וראיתי שאגרת אחת מונחת לפני, אשר בעוד חבלי שינה על עיני לא יכולתי לקרותו, עד אשר למדתי תורת בספר תיקוני הזוהר הקדוש, והוא עד מחצית שעה ב', ואז נזכרתי לקרות האגרת של מכ"ת, והבינתי על ידו מאמר הזוהר הנזכר שנמתקו כל דינים וכו'. (ספר עבודת ישראל, ליקוטים בסופו).

כ) סגולה לבעל עסק

בנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן, מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזה הקדוש, אף כשאינו מבין, כי מה איכפת ליה שאינו מבין, אפילו הכי הוא סגולה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

כא) סגולתו לאור נפשו באור החיים הנצחיים

כבר קדמוני רבנן תקיפי לקדושים אשר בארץ המה בנהירן להו שבילי דנהר דע"ה, להודות ולהלל ולשבח בשבח המגיה כזהר הרקיע על ספר הזוהר הקדוש לעיני כל ישראל לכל דיירי ארעא, הלא לאמונה גברו באר"ש טובה ורחבה מכאן מודעא, המה בחכמתם גלו לנו רז זה כי יקרא בספר התורה זה קריא"ה נאמנה, קול שישנו בלמידה, לו ניתנה פריע"ה, הנה שכרו אתו בית ק"ל, ומצאנו לעולם שלימו טוב בתשלומי כפל ארבעה, ואף כי אין איש בביתו לחם ושמלה, ולא נהירן לי' שבילין דשמיא כשבילין דארעא, מכל מקום

תולדות רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר

לידתו בגליל; תלמיד מובהק לרבי עקיבא ♦ ישיבתו הקי' בצידון וחיבור ספריו ♦ רבי שמעון ובנו רבי אלעזר התחבאו במערה י"ג שנה ולמדו שם תורה ביחד ♦ יציאתם מן המערה פעם ראשונה ♦ נגור עליהם לחזור למערה ♦ איך יצאו לחפשי מן המערה

בעת שהותו אצל רבו רבי עקיבא הסתיר את גדלותו מעיני כל, עד שאמר עליו רבו "דיין שאני ובוראך מכירין כוחך", כדלהלן.

אמר רבי בא: בראשונה היה כל אחד ואחד ממנה [סומך בסמיכת חכמים] את תלמידיו... ורבי עקיבא - את רבי מאיר ואת רבי שמעון. אמר: ישב רבי מאיר תחילה. נתכרכמו פני רבי שמעון [שהיה סובר שאינו חושב אותו לכלום - פני משה]. אמר לו רבי עקיבא: דיין שאני ובוראך מכירין כוחך [כלומר, מכיר אני בך שכחך גדול הוא, ורבי מאיר שהוא יותר זקן ממך אמרתי שישב בתחילה, פני משה]. (ירושלמי סנהדרין פרק א' הלכה ב')

רבי שמעון בן יוחאי היה מחמשת התלמידים של רבי עקיבא שנשארו בחיים אחרי שמתו כ"ד אלף תלמידים של רבי עקיבא, ואותם החמשה תלמידים העמידו והחזיקו את התורה בזמן הקשה ההוא. (יבמות דף ס"ב עמוד ב')

דביקותו ברבו רבי עקיבא היתה עד כדי כך, שפעם אחת, אחרי פטירת רבו, כשנפלט מפיו אמרה שלא היתה לכבודו של רבי עקיבא, נצטער על זה כל כך, והתענה כל כך תעניתים עד שנשחרו שיניו מרוב התעניות. (נזיר דף נ"ב עמוד ב')

א) לידתו בגליל; תלמיד מובהק לרבי עקיבא

רבי שמעון בן יוחאי, ראש ה"חברייא קדישא" שהשתתפו בחיבור ספר הזוהר הקדוש, היה אחד מן התנאים הגדולים בדור השני שאחר חורבן בית שני, בזמן גזירות קשות של מלכות רומי על עם ישראל. שאר חברי ה"חברייא" הם: רבי אלעזר בנו, רבי אבא, רבי יהודה, רבי יוסי בר יעקב, רבי יצחק, רבי חזקיה בר רב, רבי חייא, רבי יוסי ורבי יוסא.

התנא הדגול רבי שמעון בן יוחאי נולד בארץ ישראל, בארץ הגליל, ונאסף על עמיו זקן ושבע ימים בכפר מירון, לא הרחק מעיר צפת, ביום ל"ג בעומר.

היה תלמידו המובהק של התנא הגדול רבי עקיבא, שקרא אותו "בני" (מעילך דף ז' עמוד א'). תיכף אחר נשואיו הלך רשב"י ללמוד תורה בבני ברק בישיבת רבי עקיבא, שם ישב ולמד במשך י"ג שנה מבלי לבקר בביתו במשך כל זמן זה. (ויקרא רבה פרק כ"א, ח)

דביקותו ברבו הדגול היתה כל כך, עד שכשנאסר רבי עקיבא ונתפס בבית הסוהר, מסר רשב"י נפשו לחדור לשם לשמוע ממנו תורה. (פסחים דף ק"ב עמוד א')

אל המערה ויבשר להם שהגזרה נתבטלה, ורשאים המה לצאת ולבוא אל ביתם. ויצאו מן המערה.

ד) יציאתם מן המערה פעם ראשונה

כאשר הלכו בדרך היו שמחים רק בבתי בראי, אבל לא היו טובי לב בבתי גוואי. בקרבם היתה טמונה תרעומת, מדוע היו נחתכים מן העולם י"ב שנה על לא חמס בכפם. ואחר הליכתם איזו פרסאות ונתקברו למקום ישוב נלאו, וישבו לנוח מעט.

באותה שעה ראו, אשר לא רחוק ממקומם במקום שיח השדה בא איש אשר מלאכתו היא ללכוד עופות השמים על ידי רשת שמפזר גרגרי תבואה בתוך הרשת, וכאשר נכנס הצפור בתוך הרשת לאכול הגרגירים נשמע קול דפיקת הדלת שנסגרת פתאום, והצפור נלכדה. לפעמים נכנסה הצפור ונלכדה, ולפעמים נכנסה ולא תלכד ויוצאת שלמה.

הטו אזנם רבי שמעון ורבי אלעזר, וישמעו, שכאשר נכנסת צפור הנלכדת, נשמע תחלה בת קול מן השמים תיבת "ספקלא", שמשמעותה היא שתספק דלת הרשת ותלכד הצפור. וכאשר נכנסת הצפור ואינה נלכדת, נשמע תחלה בת קול מן השמים תיבת "דימוס", שמשמעותה היא שנפטרת ממיתה. אז אמר רבי שמעון לבנו: "הלא תראה בני, כי גם את הצפור אינה נלכדת בלי גזר דין מן השמים, מכל שכן האדם שאינו נלכד בפח בלי גזרה מן השמים. זאת אומרת שאין לנו לחשוב שנלכדנו במערה רק על פי גזרת קיסר רומי, כי אם בלתי ספק, שכך נגזר מן השמים, וסבת הדבר גלוי וידוע לפני הקב"ה, ואסור לנו להתרעם ולהרהר אחר מדותיו". ובכן נתישבה דעתם וילכו הלאה.

ה) נגזר עליהם לחזור למערה

כאשר התחילו להתקרב יותר אל הישוב, ויעברו לפני שדה ויראו והנה יהודים חורשים בשדה וזורעים תבואה, ויתמהו עליהם ויאמרו בכעס: "מה עושים האנשים המשוגעים הללו?! מניחין עסק התורה, שהיא חיי עולם, ועוסקים בחיי שעה!" ובשביל חרון אפם כל מקום שנתנו עיניהם בכעס מיד נשרף. אז יצתה בת קול מן השמים ואמרה להם: "האם להחרב עולמי יצאתם?! חזרו למערתכם". ובעבור זה היו מוכרחים לחזור ולשוב לאותה המערה, ונשתהו שם עוד י"ב חודש.

לאחר שנים עשר חודש נשאו ידיהם לשמים ויאמרו: "אב הרחמן! הלא אף גם רשעים אין נשפטים בגיהנם יותר מן י"ב חודש, אם כן די לנו להיות נידונים כמשפט הרשעים". תפלתם נתקבלה. שוב יצתה בת קול ואמרה: "צאו ממערתכם". ויצאו שניהם מן המערה ללכת לביתם.

ו) איך יצאו לחפשי מן המערה

כאשר התקרבו פעם שנית אל הישוב, עוד לא נחה דעתו של רבי אלעזר, ולא יכול לסבול התנהגות האנשים מבית ישראל, כיון שבזמן היותו במערה, לא ידע דבר כך לעמל התורה, ולכן כמעט ששכח הצטרפות הגשמי של אנשי עולם הזה. ויבט עליהם בתמהון וברוגז, וגרם בזה הזיקות לאנשים. ובכל מקום שהיה רבי אלעזר מזיק במבטו, היה רבי שמעון אביו מרפא.

כאשר ראה רבי שמעון מעשי בנו, התחיל לדבר לבנו לרכך לבבו, והמליץ על ישראל לאמר: "תדע בני! כי די לעולם אני ואתה שיתקיים בזכות שנינו".

עוד נזדמן לפניהם שראו בערב שבת בין השמשות, איש זקן רץ לביתו, ובידו שתי חבילות הדס. וישאלו אותו: "למה לך אותן שתי חבילות הדס?". אמר להם: "להריח בהן לכבוד שבת". אמרו לו:

כל מקום שנזכר ב"ס רבי שמעון" סתם - הוא רבי שמעון בן יוחאי. (פירוש רש"י שבועות דף ב' עמוד ב')

ב) ישיבתו הק' בצידון וחיבור ספרי

רבי שמעון בן יוחאי ייסד ישיבה גדולה בעיר צידון, ושם הרביין תורה להרבה תלמידים.

מלבד הלכותיו הנזכרות ב"ס, חיבר גם מדרשים באגדה לבול עם הלכה, ונקראים "מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי", "ספרי", ועל כולם היה מקור ספר הזוהר הקדוש, שהוא קובץ מאמרים, רמזים, דרשות וסודות שנתגלה להם ע"י משה רבינו רעיא מהימנא ואליהו הנביא, וכן מה שחידשו הוא ובנו רבי אלעזר ושאר התלמידים, ה"חבריא קדישא". כותב המאמרים העמוקים מפי רבי שמעון בן יוחאי היה רבי אבא, לפי ציווי רשב"י ביום פטירתו. (זוהר חלק ג' דף רפ"ז עמוד א'. ועיין הקדמת מוהר"ו ז"ע בספר עץ חיים, בדפוס ירושלים תשמ"ח, דף י"ז ד"ה הלא תראה).

ג) רבי שמעון ובנו רבי אלעזר התחבאו במערה י"ג שנה ולמדו שם תורה ביחד

לאחר שמת רבי עקיבא כשנהרג על יד המלכות נהגו תלמידיו ושאר חכמי ישראל להתאסף בכרם עיר "יבנה". פעם אחת ישבו שם יחד רבי יהודה בר אלעאי, רבי יוסי ורבי שמעון בן יוחאי, ודברו מענינים שונים, עד שבא להם לדבר על דבר ממשלת רומי. רבי יהודה בר אלעאי היה משבח, ואמר: "כמה נאים מעשים של אומה זו, תקנו שווקים, תקנו גשרים, תקנו מרחצאות". רבי יוסי שתק. אבל רבי שמעון לא יכל להתאפק, ענה ואמר: "כל מה שתקנו לא תקנו אלא לצורכם, תקנו שווקים להושיב בהם זונות, מרחצאות לעדן בהם עצמם, גשרים לקחת מהם מכס". בעת שדברו נמצא שם איש אחד, יהודה בן גרים שמו, כי תולדתו מן אב ואם שנתגייירו, והוא לא הבין ולא ידע שנצרך להשמר בדברים כאלה, וסיפר דבריהם למיודעיו, ועל ידי זה נשמעו דבריהם למלכות רומי.

מאד חרה אף הרומאים על רבי שמעון בן יוחאי, יען כי דבריו הם בזיון למלכות. עשו משפט על זה, ויצא הפסק:

יהודה בר אלעאי ששיבח יתעלה, יוסי ששתק יגלה לציפורי, שמעון שגינה ירג. מיד נודע הדבר לרבי שמעון שנחרץ משפטו ליהרג וירא לנפשו, ברח מביתו ויתחבא בחדר נסתר שאצל בית המדרש, גם בנו רבי אלעזר ישב אצלו לשמשו, אשת רבי שמעון הביאה להם בכל יום לחם לאכול ומים לשתות, וכך ישב שם איזה ימים.

והי כאשר נודע לרבי שמעון שהגזרה בתוקפה ושמחפשים אותו, אמר לבנו: "תדע בני, שאני מפחד כל היום, יען כי נשים דעתן קלה עליהן, ויכול להיות כאשר יצערו אותה תודיע איה אנו נמצאים, לכן עלינו לברוח מכאן". ויברחו משם בלילה ויתחבאו במערה שהיא במקום ציה מן הישוב, ואין איש עובר שם, ונעשה להם נס שצמחו שם עצי חרובין ותאנים, גם נגלה להם מעין של מים טובים, וניזונו מהם.

וכאשר הבינו שלא בקרוב יכלו לצאת משם, דאגו שבגדיהם לא יבלו, לכן פושטו בגדיהם וכסו את גופם עד צוארם בחול הנמצא שם. כאשר היו צריכים להתפלל לבשו בגדיהם. אחר התפלה פשטו בגדיהם, כדי שלא יבלו. כל היום היו שניהם עמלים בתורה. שום נפש חיה לא ידע מלבד אליהו הנביא שהיה רגיל לבוא אצלם לגלות להם סתרי תורה.

ככה ישבו שמה י"ב שנה. לאחר י"ב שנה מת קיסר רומי, ושם היה חוק המלכות שכאשר מת הקיסר נתבטלו גזרותיו. אז בא אליהו

אשריך שראיתני בכך, שאילמלא לא ראיתני בכך לא מצאת בי תורה כל כך". הדבר ידוע כי טרם שנפרד רבי שמעון אל המערה, כשהיה רבי שמעון מקשה קושיא בלימודם, היה רבי פנחס מתרץ לו שנים עשר תירוצים. ואחר כך כאשר שב מן המערה, כשהיה רבי פנחס מקשה קושיא בלימודם, היה רבי שמעון מתרץ לו עשרים וארבעה תירוצים.

לאחרי צאתו מהמערה, הלך רשב"י לבחור 8 תלמידים (והם: רבי אבא, רבי יהודה, רבי יוסי בר יעקב, רבי יצחק, רבי חזקיה בר רב, רבי חייא, רבי יוסי ורבי ייסא), אשר יחד עמו ועם ר' אלעזר בנו היוו את ה"אידרא רבא". (זהר חלק ג', אדרא רבא, דף קכ"ז עמוד ב')

לפני שנתפרדה ה"אידרא רבא", נפטרו שלשה תלמידים: רבי יוסי בר יעקב, רבי חזקיה בר רב ורבי ייסא. תלמידים אלו התמלאו באור האלקי, ולכן עברו לעולם הנצח. התלמידים שנשארו בחיים ראו כיצד שלושת חבריהם נישאים בידי מלאכים. ואמר רבי שמעון דבר ונשתכחו החברים. צעק ואמר, אולי חס ושלום נגזרה גזירה עלינו להענש, כי נגלה על ידינו מה שלא נגלה מיום שעמד משה על הר סיני, ברגע זה יצאה בת קול מן השמים ואמרה אשרי אתה רבי שמעון ואשרי חלקך וחלק החברים החיים עמך, כי נגלה לכם מה שלא נגלה לכל צבאות מעלה. (זהר שם דף קמ"ד עמוד א')

"ומדוע עשית מהם שתי חבילות, ולא די לך שיהיו חבילה אחת?" אמר להם: "אחת כנגד זכור ואחת כנגד שמור".

אמר רבי שמעון לבנו: "ראה כמה חביבין מצות על ישראל! לכן הנח רוגזך מהם". ומאז והלאה נתישבה דעתו וירך לבו, ולא הזיק יותר לאיש במבטו.

רבי פנחס בן יאיר חותן רבי שמעון שמע כי חתנו בא לביתו, הלך אליו לקבל פניו. רבי שמעון היה מלא פצעים מן החול שכסה את גותו י"ג שנים במערה, ועל ידי זה נחלש כל גופו, והלך לטבריא לרחוץ בחמי טבריא לחזק גותו ולהתרפא. ויבא אליו שמה רבי פנחס חותנו.

כאשר הלך רבי שמעון לרחוץ בחמי טבריא, הלך עמו חותנו ויסוך את גותו בשמן זית לרפא את פצעיו. ויהי כאשר ראה רבי פנחס את פצעי חותנו, לא יכול להתאפק מבכי, כי נתמלא רחמנות עליו, ויפלו דמעות עיניו על גוף חותנו, וכאשר דמעות עינים מלווין הן כמי מלח, הרגיש רבי שמעון עקיצת הדמעות במקום הפצעים ויכאב לו. שאל רבי שמעון את חותנו: "למה חותני תבכה ותכוה פצעי גוי מדמעות עיניך?", ויענהו רבי פנחס: בוכה אני על צרתך ומכאובך, ואוי לי שראיתך בכך!", ויאמר אליו רבי שמעון: "לא כן חותני! כי אם

ה' תמוז תשע"ג 13.6.13

נדרשים תורמים למיליוני עותקים להדפסת ספרי תהלים עם פירוש הזוהר שיוחלקו בחינם למיליוני יהודים מפעל הזוהר העולמי מזמין את כל בן ובת ישראל לתרום ולזכות הרבים, וזכות התורם היא עצומה ונשגבה ונוראה מאד מאד, שאין לתאר לשער והיא זכות ומגן של דוד המלך ורשב"י ע"ה, לו לכל משפחתו וצאצאיו, לנצח נצחים, בעולם הזה והעולם הבא.

בכדי שיהודי אחד יגיד מלה או משפט אחד בספר תהילים/ הזוהר ולכן צא וחשב, מה זכות התורם של ספרי תהילים עם פירוש הזוהר כשיהודי/ה אחד קורא תהילים עם פירוש הזוהר, הרי בכל רגע שקורא, הוא מגלה אור עצום בעולם עד כסא כבודו, וזה נזקף לזכות התורם, למה? כי הוא הסיבה למקור שפע זה בכל העולם.

אתה משקיע כסף קטן, ומישהוא אחר שקבל הספר וקורא, מייצר בשבילך מצוות. אתה נח והוא מייצר מצות כמו מפעל יצור גדול שמייצר כל הזמן. ואם מספר אנשים קוראים...אתה זוכה לאינסוף מצוות. וכל משפט של קריאת תהילים מייצרת מלאכים ששומרים עליך ומקיפים אותך ללא הפסקה...ואתה בשמים מתהלך כמו מלך ועם כבודת שומרים, וזכותך נשמרת לנצח.

כידוע ה' ברא את העולם במידת הדין, ראה שאין העולם מתקיים, ולכן הלך ושיתפו במידת הרחמים. ספר תהילים משול לספירת המלכות - העולם הזה - מידת הדין וספר הזוהר משול לספירת בינה - מידת החסד והרחמים - עולם אצילות. **רק השיתוף של שניהם מביא את החסד והגאולה לעולם** אם לא היה שיתוף זה - העולם לא היה יכול להתקיים, אפילו לא רגע אחד! וסוד שיתוף מידת הרחמים והדין רמוז במגילת רות, "ותלכנה שניהם" של רות ונעמי (רות - מלכות, ונעמי - בינה)

אנו דור אחרון, דור הגאולה ובזכות הזוהר הקדוש נוכל לגאול את כל העולם, כמו שכתב הרשב"י שרק "בזכות הזוהר יצאו ישראל מהגלות ברחמים" משפט אחד של ספר תהילים עם פירוש הזוהר יש בכוחו להחזיק את כל העולם כולו. כל העולם היה שווה להיבראות, עם כל היסורים והמכאובים,

**אז אם כ"כ טוב,
למה לא כולם רצים ותורמים?
כי בשביל זה צריך דעת!
רבי נחמן זי"ע. אומר: "דעת קנית מה חסרת, דעת
חסרת מה קנית?"
כלומר, אם יש לך דעת יש לך הכל! ואם אין לך דעת,
אז מה יש לך?
ובשביל כל זה צריך זכות!**

